

[Arbejdsministeren]

påføres dem, når denne opgave overlades til private vikarbureauer.

Jeg vil endelig til fru Grethe Fenger Møller sige, at det, der sker, hverken er sagligt eller pragmatisk – det er almindeligt drilleri.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

§§ 1–4

vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling

vedtoges uden afstemning.

Anden næstformand (Ninn Hansen):

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

9) Anden behandling af:

Forslag til lov om begrænsning af energiforbruget i bygninger.

(Lovforslag nr. L 229. Fremsat 20/5 81. Første behandling 22/5 81. Betænkning 27/5 81).

Der var stillet 5 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslagene og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sættes til forhandling under ét.

Forhandling

Brixtofte (V):

Det er jo et lille forslag, som har med investeringer på 7–8 mia kr. og med offentlige udgifter på 2–3 mia kr. at gøre, så det fortjener et par bemærkninger undervejs.

Når venstre er modstander af forslaget, er det først og fremmest, fordi vi mener, at de

penge, man investerer her både fra offentlig og fra privat side, anvendes forkert.

Vi har under udvalgsarbejdet fået oplyst for det første, at halvdelen af de investeringer, der er tale om, under alle omstændigheder havde fundet sted, også uden tilskud fra det offentlige. Man må gå ud fra, at det er den bedste halvdel af de energibesparende investeringer, der havde fundet sted, uden at man fra det offentlige skulle poste flere milliarder kroner ind i dette projekt.

For det andet har vi fået oplyst, at såfremt de midler, som det offentlige her stiller til rådighed, var anvendt til at fremme erhvervslivet, var anvendt til at fremme investeringerne i industri og landbrug, ville der her komme en virkning for beskæftigelse og valuta, der langt overgår den virkning, der er tale om i forbindelse med de energibesparende foranstaltninger. Når det gælder valutaforbruget, kan man sammenligne med, at de 7½ mia kr. i investeringer i energibesparende foranstaltninger giver 0,6 mia kr. i årlig valutabesparelse. Hvis det tilsvarende beløb var investeret i dansk industri – de tal, jeg her refererer, er boligministeriets tal – ville det have givet en valutaindtægt, der netto var 10 gange større om året. Med andre ord: hvis man investerede pengene i vores erhvervsliv, gav det det tidobbelte resultat på valutabalancen af, hvis man investerer dem i energibesparende foranstaltninger.

Når det gælder det beskæftigelsesmæssige, vil der ifølge forslaget være en midlertidig beskæftigelse i den periode, hvor man isolerer m.v. Denne midlertidige beskæftigelse er ikke meget større end den varige beskæftigelsesvirkning, der ville være, hvis man i stedet investerede i industrien. Hvis man investerede dette beløb i dansk industri, kunne man få 20.000 varige arbejdspladser, altså arbejdspladser, som blev ved med at producere mange år ud i fremtiden. Ved dette lovforslag taler man om små 30.000 arbejdspladser, som er engangsarbejdspladser. Det vil sige, at hvis man skulle sammenligne, ville alternativet, at man investerede i industrien, bare i en 10 års periode give et antal arbejdspladser, der var næsten ti gange så stort som det antal, man får ved at investere i isolering og andre ting.

Ud fra den overordnede politiske betragtning mener venstre, at det er forkert at bruge så mange penge med så lille virkning for be-